

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VI — Nr. 353

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 21 decembrie 1994

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
141.	— Decizie cu privire la constituționalitatea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 50 din 12 august 1994 privind instituirea unei taxe de trecere a frontierei în vederea constituirii unor resurse destinate protecției sociale	896.	— Hotărâre privind disponibilizarea unor transferuri din bugetul de stat pentru asigurarea protecției sociale și majorarea sumelor defalcate din impozitul pe salarii și a transferurilor din bugetul de stat pentru investiții, după caz, la unele județe, pe anul 1994.....
	1-4		5-7
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
894.	— Hotărâre privind organizarea „Pomului de Crăciun”.....	902.	— Hotărâre privind suplimentarea bugetului Secretariatului General al Guvernului pe anul 1994
	4-5		7
895.	— Hotărâre privind stabilirea ca zile nelucrătoare a zilelor de 26 decembrie 1994 și 2 ianuarie 1995	903.	— Hotărâre privind amânarea la plată a dobânzilor datorate de producătorii agricoli care au înregistrat pierderi cauzate de calamități naturale în anul agricol 1993-1994
	5		8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

cu privire la constituționalitatea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 50 din 12 august 1994 privind instituirea unei taxe de trecere a frontierei în vederea constituirii unor resurse destinate protecției sociale

Curtea Constituțională a fost sesizată, la data de 30 noiembrie 1994, de către 28 de senatori, și anume: domnii Gábor Ményhert Hajdú, Gheorghe Frunda, Voicu Valentin Glodean, Mihail Iurcu, Andrei Țugulea, Tiberiu Vladislav, Valentin Corneliu Gabrielescu, Ioan-Paul Popescu, Emilian Buzică, Alexandru Paleologu, Constantin Moiceanu, doamna Maria Matilda Țețu, domnii Emil Tocaci, Ion Manea, Vasile Vetișanu, Petre Constantin Buchwald, Lajos Magyari, Deneș Sereș, Iosif Csapo, Gábor Kozsokár, Tănase Tăvală, Constantin-Ticu Dumitrescu, Radu Vasile, Sorin-Adrian Vornicu-Nichifor, Dan-Constantin Vasiliu, Ovidiu-Corneliu Popescu, Sabin Ivan și Ion Păun Otiman în legătură cu neconstituționalitatea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 50 din 12 august 1994.

De asemenea, la data de 2 decembrie 1994, Curtea Constituțională a mai fost sesizată de către 66 de deputați, și anume: domnii Károly Kerekes, Iuliu Vida, Zoltán Szilágyi, Matei Barna Elek, Gheorghe Tokay, Ladislau Borbély, Jolt Zoltan Fekete, Francisc Pecs, Alexandru Sassu, doamnele Paula-Maria Ivănescu, Rada Istrate, domnii Victor Boștinaru, Adrian Severin, Petre Roman, Ioan Adrian Vilău, Dumitru Calance, Cristian Rădulescu, Gheorghe Țârna, Teodor Lupuțiu, Mihai Chiriac, Emil Boroș, Constantin Arhire, Viorel Lixândroi, Vasile Nistor, Ion Gurău, Teodor Moldovan, Ilie Ștefan, Alexandru Brezniceanu, Otto-Ernest Weber, Sergiu George Rizescu, Teodor Vintilescu, Ion Berciu, Iosif Alfred Mazalik, Ioan Mureșan, Sorin Victor Lepșa, Mircea Ioan Popa, Ion Hui, Constantin Ionescu, Remus-Constantin Opris,

Alexandru Simionovici, Aurelian Paul Alecu, Mircea-Mihai Munteanu, Ion Corniță, Gheorghe Comănescu, Costel Păunescu, Radu Livezeanu, Ion Dinu, Răzvan Dobrescu, Valentin Argeșanu, Petre Dugulescu, Gabriel Țepelea, doamna Teodora Bertzi, domnii Corneliu Dorin Gavaliugov, Ervin Zoltan Szekely, Imre András, Valentin Iuliano, Varujan Vosganian, Slavomir Gvozdenovici, Emeric Feric, Anton Nicolau, Constantin-Romeo Dragomir, Călin Emil Anastasiu, Alexandru Konya, Zsolt Szilaghyi, George Iulian Stancov și Petru Burcă cu privire la neconstituționalitatea aceleiași legi.

Curtea Constituțională, în temeiul art. 3 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată că este competentă să soluționeze cele două sesizări care s-au înaintat cu respectarea prevederilor art. 144 lit. a) din Constituție și ale art. 17 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

În sesizarea grupului de senatori se arată că prin Decizia nr. 71/1993 Curtea Constituțională a statuat că, întrucât taxa pentru trecerea frontierei era destinată plății ajutoarelor de încălzire, ea era constituțională până la împlinirea termenului de plată a acestor ajutoare, după această dată taxa constituind „exclusiv un impediment de ordin financiar care grevează dreptul la libera circulație, care nu se încadrează în nici una dintre ipotezele prevăzute de art. 49 din Constituție”. De aceea, se consideră că Ordonanța Guvernului nr. 50/1994, aprobată prin legea ce face obiectul sesizării, „a ignorat, pur și simplu, poziția Curții Constituționale, reinstaurând o taxă permanentă de care condiționează exercitarea unui drept fundamental al cetățeanului”, deși în decizia sus-menționată se precizase că „o asemenea modalitate nu poate avea caracter de principiu”. De asemenea, se consideră că instituirea taxei este contrară prevederilor art. 25 din Constituție ce garantează dreptul la libera circulație, cât și ale art. 49 din Constituție, întrucât nu se încadrează în nici una dintre ipotezele limitativ prevăzute de alin. (1) al acestui articol. Din alt punct de vedere, al reglementărilor internaționale privind drepturile omului, se apreciază că instituirea taxei de trecere a frontierei este contrară art. 13 alin. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 2 pct. 2 al Protocolului nr. 4 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, se consideră că instituirea taxei respective este contrară Actului final al Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa, semnat la Helsinki în anul 1975, Documentului final al Reuniunii de la Madrid pentru securitate și cooperare în Europa și Documentului final al Reuniunii de la Viena a reprezentanților statelor participante la Conferința pentru securitate și cooperare în Europa. În ce privește posibilitatea Guvernului de a corecta periodic taxa, se apreciază că aceasta va îngreuna și mai mult exercitarea dreptului la libera circulație, contrar prevederilor art. 49 din Constituție.

În sesizarea grupului de deputați se arată, în esență, că legea sus-menționată este neconstituțională, întrucât taxa de trecere a frontierei constituie un impediment de ordin financiar „care grevează dreptul la libera circulație” în contradicție cu prevederile art. 25 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia dreptul la libera circulație în țară și în străinătate este garantat, precum și cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, pactele și tratatele internaționale privitoare la aceste drepturi, potrivit cărora statele semnatare și-au asumat obligația de a ușura circulația internațională a persoanelor. De asemenea, se consideră că legea contravine și art. 53 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia sistemul de impuneri trebuie să asigure „așezarea justă a sarcinilor fiscale”. În altă ordine de idei se consideră că, potrivit art. 7 din ordonanță, taxa este destinată finanțării unor măsuri de protecție socială existente și până în prezent, cu resurse asigurate din bugetul de stat, și nicidecum unor noi măsuri care ar justifica contribuția populației prin noi taxe, astfel cum a fost cazul dispoziției legale ce a făcut obiectul Deciziei Curții Constituționale nr. 71/1993, prin care s-a statuat că o asemenea taxă nu poate avea un „caracter de principiu”, ci numai „pentru

instituirea unei măsuri de protecție în temeiul art. 43 alin. (1) din Constituție”.

În temeiul art. 19 din Legea nr. 47/1992, sesizările au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, care nu au comunicat punctele lor de vedere.

Întrucât cele două sesizări privesc neconstituționalitatea aceleiași legi, s-a procedat la conexarea lor, pronunțându-se decizia de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

având în vedere cele două sesizări de neconstituționalitate primite, legea ce face obiectul controlului de constituționalitate, prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În esență, motivele de neconstituționalitate invocate în cele două sesizări privesc aspecte legate de reglementările internaționale referitoare la drepturile omului și aspecte legate de incidența art. 49 alin. (1) și art. 53 alin. (2) din Constituție.

Referitor la reglementările internaționale privind drepturile omului, motivele invocate se întemeiază pe prevederile art. 20 din Constituție, potrivit cărora dispozițiile referitoare la drepturile și libertățile fundamentale trebuie interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului și cu pactele și tratatele internaționale la care România este parte, ce au ca obiect aceste drepturi, iar în caz de neconcordanță între pactele sau tratatele respective și legile interne, prioritatea o au reglementările internaționale.

În sesizarea grupului de senatori se susține că instituirea taxei ar fi contrară art. 13 alin. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, potrivit căruia „orice persoană are dreptul de a părăsi orice țară, inclusiv a sa, și de a reveni în țara sa”.

Acest motiv de neconstituționalitate nu poate fi reținut, întrucât numai prohibirea dreptului de liberă circulație ar fi contrară prevederii respective. Or, așa cum se precizează în însăși sesizarea grupului de senatori, ca și, de altfel, în aceea a grupului de deputați, instituirea taxei reprezintă un impediment de ordin financiar în exercitarea dreptului de liberă circulație, nu o interdicție.

De asemenea, în sesizarea grupului de senatori se susține că instituirea taxei ar fi contrară „literei și spiritului” documentelor de la Helsinki, Madrid și Viena referitoare la securitatea și cooperarea europeană, fără însă a se preciza în ce sens sau cu referire la ce prevedere a acestor documente se vădește contrarietatea.

Este de observat, însă, că aceste documente internaționale nu au semnificația unor tratate sau pacte privind drepturile omului și că numai Declarația Universală a Drepturilor Omului a fost încorporată, prin art. 20 alin. (1) din Constituție, în dreptul intern, în sensul că orice prevedere legală trebuie interpretată și aplicată în concordanță cu prevederile sale. De aceea, nici această critică nu poate constitui un motiv de neconstituționalitate.

În sesizarea grupului de deputați se susține că orice măsură de îngreunare — inclusiv de ordin financiar — a „contactelor umane internaționale” ar fi contrară prevederilor din reglementările internaționale și, deci, neconstituțională. Potrivit însă pct. 3 din Protocolul nr. 4 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, dreptul la liberă circulație poate fi restrâns prin lege pentru motivele limitativ menționate în acea prevedere. De aceea, o măsură restrictivă, în situația în care se încadrează în acele prevederi, nu poate fi considerată ca fiind contrară reglementărilor internaționale referitoare la drepturile omului, astfel încât motivul invocat, ce nu face nici o distincție din acest punct de vedere, nu poate fi reținut ca justificând neconstituționalitatea taxei.

În fine, în sesizarea grupului de senatori se consideră că instituirea taxei este contrară înseși prevederilor pct. 3 din Protocolul nr. 4 la convenția sus-menționată, ratificată de țara noastră, potrivit cărora dreptul la libera circulație în altă țară

poate fi restrâns numai prin lege, dacă această măsură este necesară, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, siguranța publică, menținerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecția sănătății sau a moralei ori pentru protejarea drepturilor și libertăților altora.

În sesizare nu se precizează motivele pentru care instituirea taxei este contrară acestor prevederi. Este, însă, de menționat că prevederile pct. 3 din Protocolul nr. 4 la convenția sus-menționată le corespund dispozițiile art. 49 alin. (1) din Constituție care, sub anumite aspecte, au un caracter mai restrictiv. Ținând seama de dispozițiile art. 20 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora dispozițiile acesteia referitoare la drepturile și libertățile fundamentale se interpretează și se aplică în concordanță cu prevederile pactelor și tratatelor internaționale privind drepturile omului, rezultă că reglementările pct. 3 din Protocolul nr. 4 constituie un criteriu de interpretare și aplicare a dispozițiilor constituționale ale art. 49, astfel încât esențiale pentru determinarea constituționalității unei dispoziții legale sunt prevederile acestui articol, al cărui conținut trebuie interpretat în concordanță cu norma internațională.

În consecință, rezultă că motivele invocate în legătură cu incidența reglementărilor internaționale pentru determinarea constituționalității Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 50/1994 nu pot fi reținute ca justificând caracterul neconstituțional al acestei legi.

În legătură cu incidența art. 49 din Constituție, după cum s-a statuat prin Decizia Curții Constituționale nr. 71/1993 referitoare la constituționalitatea taxei pentru trecerea frontierei în vederea alimentării fondurilor necesare ajutorului pentru încălzirea locuințelor în perioada 1 noiembrie 1993 — 30 aprilie 1994 și prin Decizia Curții Constituționale nr. 75/1994 referitoare la constituționalitatea abilitării Guvernului pentru instituirea unei taxe de trecere a frontierei în vederea constituirii unor resurse destinate protecției sociale, taxa pentru trecerea frontierei constituie un impediment de ordin financiar, care restrânge exercițiul dreptului la liberă circulație prevăzut de art. 25 alin. (1) din Constituție.

De aceea legitimitatea constituțională a acestei taxe poate rezulta exclusiv din prevederile art. 49 din Constituție.

Ținând seama că în legea de abilitare s-a prevăzut că destinația taxei este constituirea unor resurse necesare protecției sociale și că, potrivit art. 7 din ordonanță, astfel cum a fost modificată prin legea de aprobare, sumele încasate din taxa de trecere a frontierei sunt destinate plății ajutoarelor sociale și a altor drepturi de asistență socială, rezultă că dintre motivele care pot justifica restrângerea unor drepturi, potrivit art. 49 alin. (1) din Constituție, singurul care ar putea fi avut în vedere este cel legat de apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor.

Pe acest temelie, Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia nr. 71/1993, că stabilirea taxei în scopul alimentării fondurilor destinate plății ajutorului pentru încălzirea locuințelor pe perioada 1 noiembrie 1993 — 30 aprilie 1994 este constituțională, ținând seama de „situația excepțională rezultată din lipsa fondurilor bugetare necesare instituirii unei măsuri de protecție în temeiul art. 43 alin. (1) din Constituție”.

Prin această decizie s-a statuat, totodată, că „o asemenea modalitate nu poate avea un caracter de principiu”, întrucât „ar constitui exclusiv un impediment de ordin financiar ce grevează dreptul la liberă circulație, care nu se încadrează în nici una dintre ipotezele prevăzute la art. 49 din Constituție”.

Din prevederile art. 1 al ordonanței rezultă că taxa de trecere a frontierei a fost instituită „în vederea constituirii unor resurse suplimentare pentru acordarea unor drepturi de protecție socială”. Deci, potrivit noii reglementări, taxa are valoare de principiu, nemaiavănd un caracter excepțional legat de aplicarea unei anumite măsuri de protecție socială.

Așa cum s-a statuat prin Decizia Curții Constituționale nr. 75/1994, întrucât taxa de trecere a frontierei afectează un drept fundamental — dreptul la liberă circulație —, „ea nu poate fi instituită decât dacă se impune pentru apărarea unor drepturi ale cetățenilor”. Ținând seama de scopul abilitării, asemenea drepturi nu pot fi decât cele din domeniul protecției sociale. Aceasta presupune ca legiuitorul să stabilească în folosul căror drepturi anume a fost instituită taxa. Determinarea acestor drepturi nu poate fi, însă, generică, așa cum se prevede la art. 1 din ordonanță — „drepturi de protecție socială” — sau la art. 7 astfel cum a fost modificat de legiuitor — „plata ajutoarelor sociale și a altor drepturi de asistență socială” —, ci în mod concret, deoarece potrivit alin. (2) al art. 49 din Constituție „restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o” și nu se poate stabili această proporționalitate decât în considerarea unui anumit drept pentru realizarea căruia, așa cum prevede alin. (1) al aceluiași articol, restrângerea „se impune”. Cu alte cuvinte, restrângerea unui drept constituțional — în cazul de față a dreptului la liberă circulație prevăzut la art. 25 din Constituție — în scopul apărării unor drepturi ale cetățenilor este posibilă, potrivit art. 49 din Constituție, numai în considerarea unui anume drept, ca o măsură ce se impune, întrucât, fără această restrângere, dreptul respectiv ar fi grav afectat și, potrivit principiului proporționalității, numai în limitele necesare pentru ca acel drept să nu fie, cel puțin în parte, compromis. În fond, în această situație, un drept este afectat prin lege pentru salvagardarea altui drept, a cărui importanță legiuitorul o consideră primordială. Or, în lipsa precizării dreptului în folosul căruia are loc restrângerea, din simpla referire la drepturile de protecție socială (art. 1 din ordonanță) sau la drepturile de asistență socială (art. 7 din ordonanță) nu rezultă nici că această restrângere „se impune” — cum prevede alin. (1) al art. 49 din Constituție — și nici că ea este proporțională cu situația care a determinat-o — cum prevede alin. (2) al aceluiași articol. Dimpotrivă, din art. 1 al ordonanței rezultă că taxa are un caracter de principiu, definitiv, și că este destinată constituirii de resurse suplimentare pentru alimentarea unor fonduri ale bugetului asigurărilor sociale de stat. Prin intermediul acestor fonduri, deci mediat, taxa este destinată plății unor drepturi definite, însă, generic, fără a se putea deduce în ce măsură ele ar fi compromise fără această restrângere.

Este adevărat că, potrivit art. 53 alin. (1) din Constituție, cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice, iar plata drepturilor de asigurări sociale constituie o cheltuială publică. Însă, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale, ceea ce presupune luarea în considerare a unor venituri, valori sau prestații, nu simpla exercitare a unui drept constituțional, cum este dreptul la liberă circulație. De principiu, o taxă are justificarea într-o prestație a unei autorități publice. Altminteri, dacă afectează exclusiv realizarea unui drept fundamental, ea reprezintă un impediment financiar, de natură a restrânge neconstituțional exercițiul aceluia drept.

Din cele arătate rezultă că Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 50/1994 este neconstituțională întrucât:

— instituie o restricție a dreptului la liberă circulație prevăzut de art. 25 din Constituție, cu caracter permanent și de principiu;

— reprezintă un impediment financiar în exercitarea dreptului la liberă circulație care nu se justifică, în sensul art. 49 din Constituție, ca o măsură ce se impune pentru apărarea unui alt drept care, fără această restricție, ar fi grav compromis;

— constituie o măsură adoptată cu eludarea principiului proporționalității prevăzut la alin. (2) al art. 49 din Constituție, întrucât nu se poate reține că măsurile de protecție socială, în parte cel puțin, nu ar mai fi realizabile fără instituirea acestei taxe, cât timp ele se suportă din bugetul asigurărilor sociale de stat aprobat prin lege;

— constituie o măsură contrară principiului așezării juste a sarcinilor fiscale prevăzut la art. 53 alin. (2) din Constituție,

întrucât reprezintă o taxă instituită pe simplul exercițiu al unui drept constituțional, fără a fi justificată în nici un fel de o prestație a unei autorități publice.

Având în vedere considerentele expuse, văzând și dispozițiile art. 20, art. 25 alin. (1), art. 49, art. 53 alin. (2), art. 144 lit. a) și art. 145 alin. (1) din Constituție, precum și ale art. 20 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Declară că Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 50 din 12 august 1994 privind instituirea unei taxe de trecere a frontierei în vederea constituirii unor resurse destinate protecției sociale este neconstituțională.

Decizia se comunică Președintelui României, precum și președintelui Camerei Deputaților și președintelui Senatului, în scopul deschiderii procedurii prevăzute de art. 145 alin. (1) din Constituție, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Deliberarea a avut loc la data de 14 decembrie 1994 și la ea au participat Vasile Gionea, președinte, Mihai Constantinescu, Miklós Fazakas, Ion Filipescu, Antonie Iorgovan, Ioan Muraru și Victor Dan Zlătescu, judecători.

PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. dr. VASILE GIONEA

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

București, 14 decembrie 1994.
Nr. 141.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea „Pomului de Crăciun“

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Cu ocazia sărbătorilor de Crăciun și Anul Nou se acordă daruri copiilor orfani, abandonati și handicapați din unitățile de învățământ, sănătate și asistență socială, precum și asistaților din căminele de bătrâni.

Art. 2. — Pentru copiii din unitățile de învățământ, darurile se acordă de către acestea, iar pentru copiii din unitățile de sănătate și asistență socială, precum și pentru asistații din căminele de bătrâni, de către prefecturi.

Art. 3. — Pentru acoperirea cheltuielilor ocazionate de acordarea darurilor se alocă, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, suma de 2 miliarde lei, repartizată Secretariatului General al Guvernului și Ministerului Învățământului potrivit anexei la prezenta hotărâre.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor va introduce modificările corespunzătoare în bugetul de stat pe anul 1994.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Viorel Hrebenciuc
Ministrul învățământului,
Liviu Maior

Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru Administrație
Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 16 decembrie 1994.
Nr. 894.

ANEXĂ

REPARTIZAREA
pe ordonatori principali de credite a fondurilor destinate procurării
de cadouri cu ocazia sărbătorilor de Crăciun și Anul Nou

— Ministerul Învățământului	1.000.000 mii lei
— Secretariatul General al Guvernului	1.000.000 mii lei.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea ca zile nelucrătoare a zilelor de 26 decembrie 1994 și 2 ianuarie 1995

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Pentru sărbătorirea Crăciunului și a Anului Nou, zilele de 26 decembrie 1994 și 2 ianuarie 1995 sunt zile nelucrătoare.

Art. 2. — Nu beneficiază de prevederile art. 1 salariații din unitățile cu foc continuu, precum și cei din alte unități, a căror activitate nu poate fi întreruptă.

Art. 3. — Autoritățile publice locale vor stabili un program adecvat de lucru pentru unitățile de alimentație publică și unitățile sanitare, în scopul aprovizionării populației cu produse alimentare și al asigurării asistenței sanitare.

Art. 4. — Recuperarea timpului de muncă lucrat de către angajații unităților prevăzute la art. 2 și 3 se face potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
 p. Ministrul muncii și protecției sociale,
Dorel Mustăța,
 secretar de stat
 Secretarul general al Guvernului,
Viorel Hrebenciuc
 Secretar de stat,
 șeful Departamentului
 pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 16 decembrie 1994.
 Nr. 895.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind disponibilizarea unor transferuri din bugetul de stat pentru asigurarea protecției sociale și majorarea sumelor defalcate din impozitul pe salarii și a transferurilor din bugetul de stat pentru investiții, după caz, la unele județe, pe anul 1994

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se preia la Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului suma de 8.775,0 milioane lei, disponibilizată din bugetele pe ansamblul unor județe pe anul 1994 la transferurile din bugetul de stat pentru asigurarea protecției sociale pentru energia termică și transportul urban, în comun, de călători, în temeiul dispozițiilor art. 38 din Legea nr. 10/1991 privind finanțele publice.

Art. 2. — Se aprobă majorarea sumelor defalcate din impozitul pe salarii cu suma de 5.625,0 milioane lei și a transferurilor din bugetul de stat pentru investiții cu suma de 4.200,0 milioane lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului prevăzut în bugetul de stat pe anul 1994, potrivit anexei la prezenta hotărâre.

Art. 3. — Sumele defalcate din impozitul pe salarii prevăzute la art. 2 se vor utiliza pentru acoperirea cheltuielilor materiale și a celor privind prestările de servicii aferente unităților sanitare, cu excepția medicamentelor și a materialelor sanitare, precum și a cheltuielilor unităților de asistență socială și ale unor acțiuni urgente în

domeniile gospodăriei comunale și transporturilor locale, stabilite de consiliile locale și consiliile județene, potrivit legii.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor va introduce în volumul și în structura bugetului de stat pe anul 1994 modificările care decurg din aplicarea prezentei hotărâri.

PRIM-MINIȘTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

Secretar de stat, șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 16 decembrie 1994.

Nr. 896.

ANEXĂ

SITUAȚIA
influențelor în bugetele locale pe ansamblul unor județe

— milioane lei —

Nr. crt.	Județul/Indicatori	Transferuri din bugetul de stat pentru asigurarea protecției sociale a populației, preluate la Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului	Fonduri alocate din rezerva bugetară pentru:		
			majorarea sumelor defalcate din impozitul pe salarii	majorarea transferurilor din bugetul de stat pentru investiții	
0	1	2	3	4	5
	TOTAL:	8.775,0	5.625,0		4.200,0
1.	Alba	400,0	—		400,0
	— lucrări la obiectivul de investiții „Dezvoltarea alimentării cu apă potabilă a localităților din sistemul zonal al județului Alba — sursa râul Sebeș”			—	400,0
2.	Bacău	1.300,0	1.300,0	sănătate asistență socială	—
3.	Brașov	1.300,0	—		1.300,0
	— lucrări la obiectivul de investiții „Mărirea capacității de alimentare cu apă a municipiului Brașov”		—		1.300,0
4.	Constanța	1.000,0	1.000,0	sănătate	—
5.	Dolj	—	500,0	sănătate	—
6.	Gorj	775,0	775,0	sănătate asistență socială gospodărie comunală transporturi	—
7.	Hunedoara	800,0	—		800,0
	— lucrări la obiectivul de investiții „Alimentare cu apă a municipiului Petroșani din sursa Polatiste”		—		600,0
	— lucrări la obiectivul de investiții „Trecerea de pe hidroelevoatoare în PT în Micro II—IV, municipiul Hunedoara		—		200,0
8.	Ialomița	700,0	700,0	sănătate gospodărie comunală	—

0	1	2	3	4	5
9. Iași		—	250,0	gospodărie comunală Pașcani	
— lucrări la obiectivul de investiții „Înființarea distribuției de gaze naturale în orașul Hârlău“			—		300,0
10. Maramureș		1.100,0	1.100,0	sănătate transporturi	—
11. Mureș		700,0	—		700,0
— dotări — transport urban în comun de călători			—		700,0
12. Satu Mare		700,0	—		700,0
— lucrări la obiectivele de investiții:					
— „Transformări PT în CT în municipiul Satu Mare“			—		400,0
— „Introducerea transportului cu troleibuzul în municipiul Satu Mare“			—		165,0
— „Transformări PT în CT în orașul Negrești-Oaș“			—		50,0
— „Lucrări tehnico-edilitare în localitatea Gherța Mică“			—		42,0
— „Lucrări tehnico-edilitare în localitatea Turț“			—		32,0
— „Lucrări tehnico-edilitare în localitatea Medieșu Aurit“			—		11,0

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind suplimentarea bugetului Secretariatului General
al Guvernului pe anul 1994**

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Secretariatului General al Guvernului pe anul 1994 cu suma de 580 milioane lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, pentru acoperirea cheltuielilor de personal pe anul în curs.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor va introduce modificările corespunzătoare ce decurg din aplicarea prezentei hotărâri în bugetul Secretariatului General al Guvernului și în bugetul de stat pe anul 1994.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru de stat,
ministrul finanțelor,

Florin Georgescu

Secretarul general al Guvernului,

Viorel Hrebenciuc

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind amânarea la plată a dobânzilor datorate
de producătorii agricoli care au înregistrat pierderi
cauzate de calamități naturale în anul agricol 1993—1994**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Dobânda la creditele bancare acordate, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 436/1993 și Hotărârii Guvernului nr. 25/1994, producătorilor agricoli care au înregistrat pierderi cauzate de calamități, prevăzuți la art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 774/1994, se amână la plată, în semestrul II/1995, urmând a fi achitate pe măsura încasării veniturilor din valorificarea producției agricole a anului 1995.

Art. 2. — Urmare prevederilor art. 1, se amână la plată și obligațiile corespunzătoare ale băncilor comerciale față de Banca Națională a României.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

p. Ministrul agriculturii și alimentației,

Alexandru Lăpușan,
secretar de stat

Guvernatorul Băncii Naționale
a României,

Mugur Isărescu

Președintele Băncii Agricole — S.A.,
Gheorghe Bărbulescu

București, 16 decembrie 1994.
Nr. 903.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, Str. Jiului nr. 163, sectorul 1, telefon 668.55.58.